

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ-ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ στους ΟΤΑ

ΙΔΟΥ...Η ΡΟΔΟΣ ΙΔΟΥ & ..ΤΟ ΠΗΔΗΜΑ...

Συνάδελφοι αντιπρόσωποι,

το συνέδριο που ξεκινάει σε λίγες ημέρες στη ΡΟΔΟ, θα είναι ένα σημαντικό βήμα να ανταλλάξουμε απόψεις και προβληματισμούς για την συνολική κατάσταση του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος, τις εξελίξεις στον κλάδο, τα αποτελέσματα των προσπαθειών που αναπτύχθηκαν αυτό το διάστημα για την απόκρουση της επίθεσης που δεχόμαστε αλλά και την τακτική επίλυσης των χρόνιων και νέων προβλημάτων που προβάλλουμε.

Το συνέδριο θα μπορέσει να ανταποκριθεί στους στόχους του, αν εμείς οι αντιπρόσωποι από τα πρωτοβάθμια σωματεία, καταφέρουμε με ειλικρίνεια να μεταφέρουμε τις συζητήσεις που αναπτύσσονται στους χώρους δουλειάς, για την πραγματική κατάσταση που βιώνουμε όλοι, στη δουλειά και στη ζωή μας συνολικά ως εργαζόμενοι που ζούμε μόνο από το μισθό μας.

Το συνέδριο θα μπορέσει να επιτελέσει ένα σημαντικό έργο, στο βαθμό που θα υπερβούμε τον έντονο κομματισμό που παρατηρείται, τα κουτάκια της παραταξιακής λογικής που επικρατούν συνήθως και **δεν εξαντληθούμε** σε μια μάχη χαρακωμάτων για *...το ποιος ήταν καλύτερος από τον άλλον, ...ποιος κατέθετε τις καλύτερες προτάσεις,ποιος ξεχώρισε από τους άλλους, πότε ήταν καλύτερα ..σήμερα με την ..κυβέρνηση μας.. ή προηγούμενα με τη δική σας...*, *ποιοι δήμαρχοι είναι εχθροί μας και ποιοι είναι μαζί μας και πάει...λέγοντας..*

Τεποίθηση μας είναι ότι αυτό θα λειτουργήσει ανασταλτικά στην προσπάθεια μιας ειλικρινούς συζήτησης και προβληματισμού πάνω σε αυτά που μας ταλανίζουν όλους ως εργαζόμενους και χωρίς ταμπό συζητάμε καθημερινά στους χώρους δουλειάς.

Τα παραπάνω βέβαια δεν αναιρούν καθόλου, την ανάγκη κριτικής του προσανατολισμού της δράσης της Ομοσπονδίας, της τακτικής της, των αντιλήψεων που κυριαρχούν στην ηγεσία της και τελικά καθορίζουν σε μεγάλο βαθμό τη συνολική πορεία του κλάδου.

Η όποια προσπάθεια για κουκούλωμα των διαφορών που εκφράστηκαν και υπάρχουν πάνω σε σοβαρά ζητήματα στην δράση του συνδικαλιστικού κινήματος, θα αποτελεί άρνηση να ξεπεράσουμε την κρίση και τα προβλήματα που υπάρχουν για να έχουμε αποτελεσματικούς-νικηφόρους αγώνες. **Και δεν είμαστε, εμείς τουλάχιστον, οπαδοί μιας τέτοιας αντίληψης.**

Όσοι όμως θεωρούν ότι η κατάσταση είναι εύκολη και μπορούμε να την υπερβούμε, αντιπαρτιθέμενοι ο ένας στον άλλον καλυμμένοι πίσω από την σιγουριά που μας δίνει η κομματική μας ταυτότητα, ή οι μοναδικές αλήθειες του χθες, εθελοτυφλούν ή σκόπιμα επιδιώκουν να μετατρέψουν το συνέδριο από βήμα μιας πολιτισμένης αντιπαράθεσης που πρέπει να μας διακρίνει ως εργαζόμενους, σε μια θεατρική παράσταση εντυπωσιασμού με προκαθορισμένους ρόλους και στόχους.

Συνάδελφοι,

Έτσι κι' αλλιώς οι εκλογικές διαδικασίες του συνεδρίου έχουν προδιαγραφεί σε μεγάλο βαθμό από τις εκλογές των σωματείων που προηγήθηκαν και δεν πρόκειται να μεταβληθούν σημαντικά στο συνέδριο.

Η ουσιαστική πλευρά του συνεδρίου πρέπει είναι η διαδικασία της συζήτησης και ο τρόπος που θα αναπτυχθεί. Σε αυτό λοιπόν πρέπει να συμβάλλουμε όλοι με τον καλύτερο τρόπο, εάν θέλουμε στοιχειωδώς να ανταποκριθούμε στις όποιες απαιτήσεις των συναδέλφων μας και των σωματείων που εκπροσωπούμε.

Η τελευταία 10ήμερη απεργία, η μορφή που πήρε και η εξέλιξη της, η επίθεση που δέχτηκε από κυβέρνηση και κρατικούς-δημαρχιακούς μηχανισμούς αλλά και τα αποτελέσματα της, ανησύχησαν πολλούς, θορύβησαν την κυβέρνηση και δημιούργησαν έντονες συζητήσεις στους χώρους δουλειάς. Προβληματισμοί, επιφυλάξεις και συμπεράσματα αποτυπώθηκαν πολλά, κατά τη διάρκεια της στις ενημερωτικές συγκεντρώσεις και τις Γενικές συνελεύσεις.

Ο απόηχος της δεν έχει καταλαγιάσει ακόμα και το σύνολο του κλάδου περιμένει απαντήσεις αλλά κύρια αγωνιά για την επίλυση των αιτημάτων που έβαλε η ίδια η απεργία.

Η αγωνία αυτή υπάρχει έτσι κι' αλλιώς, γιατί είναι αλήθεια ότι όλοι ζούμε μια περίοδο άγριας επίθεσης στα δικαιώματά μας, χωρίς να μπορούμε να πάρουμε ανάσα.

Στην ΕΥΡΩΠΗ και σε όλο τον κόσμο, το κεφάλαιο αξιοποιώντας την κατάρρευση των χωρών του λεγόμενου υπαρκτού σοσιαλισμού, αλλά και την ήττα του εργατικού κινήματος συνολικά, έχει βαλθεί να πάρει πίσω ότι μέσα από πολύχρονους αγώνες, έχουμε κατακτήσει οι εργαζόμενοι σε ανατολή και δύση.

- ✓ Η δραματική ανατροπή του συνόλου των εργασιακών κατακτήσεων και δικαιωμάτων που κατοχυρώθηκαν με πολύχρονους αγώνες στο πέρασμα του 20^{ου} αιώνα,
- ✓ Οι αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις, για τις ΣΣΕ, τους μισθούς, τη σταθερή δουλειά και την κοινωνική ασφάλιση, που οικοδομούν ένα νέο εργασιακό μεσαίωνα για όλους μας,
- ✓ Οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και οι πόλεμοι που διεξάγονται σε κάθε γωνιά της γης, για να τσακίσουν όποιο λαό αντιστέκεται,
- ✓ Οι «αντιτρομοκρατικοί» νόμοι με την ανατροπή του μέχρι σήμερα διεθνούς δικαίου, που εκφράζονται με το δόγμα «...όποιος δεν είναι μαζί μας...είναι εχθρός μας..» με στόχο την αντιμετώπιση σε κάθε χώρα του «εσωτερικού» εχθρού,
- ✓ Η προώθηση του σχεδίου για ενιαίο ΕΥΡΩΣΥΝΤΑΓΜΑ που πάγωσε προσωρινά από την αντίσταση του Γαλλικού λαού & η έναρξη των διαδικασιών για συνταγματική αναθεώρηση στην Ελλάδα, που θα κατοχυρώνουν πλέον συνταγματικά την πολιτική και οικονομική κυριαρχία του κεφαλαίου,

Συνθέτουν ένα γκρίζο παρόν και ένα αβέβαιο μέλλον για τους ανθρώπους της δουλειάς και του μόχθου.

Στην Ελλάδα σήμερα δεν έχουμε απλά μια συνέχεια της αντεργατικής πολιτικής των προηγούμενων κυβερνήσεων, αλλά μια πολιτική ακραίου νεοφιλελευθερισμού Θατσερικού τύπου, που στο όνομα των μεταρρυθμίσεων, προωθεί βαθιές αντεργατικές τομές που στοχεύουν στο μέλλον.

Σε αυτόν τον τυφώνα που σαρώνει κοινωνικά και εργατικά δικαιώματα, η μοναδική δύναμη που μπορεί να τον ανατρέψει είναι οι αγώνες των εργαζόμενων. Ουσιαστική και πραγματική αντιπολίτευση σε αυτή την πολιτική, δεν μπορούν να αποτελούν τα διάφορα κομματικά προγράμματα για «Σουηδικά μοντέλα» και οι κυβερνήσεις «λαϊκής συμμαχίας και οικονομίας»,

Μοναδική προϋπόθεση ανατροπής αυτής της πολιτικής είναι οι ενωτικοί μαζικοί αγώνες που θα υπηρετούνται από όλους ανυποχώρητα μέχρι τη νίκη.

Το συνδικαλιστικό κίνημα σήμερα, χρειάζεται να αφήσει πίσω τις λογικές της ανταγωνιστικότητας και αναπτυξιολογίας, να απεγκλωβιστεί από την ενσωμάτωση του στις εκάστοτε κυβερνητικές πολιτικές, τις πολιτικές των εργοδοτών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να συνδεθεί με τις ουσιαστικές ανάγκες και τα προβλήματα των εργαζόμενων, οικοδομώντας μια ανεξάρτητη ταξική ενότητα, χωρίς

προσπαιτούμενο την κομματική ταυτότητα του καθένα. Μια ταξική ενότητα ικανή να προβάλλει κοινούς στόχους και αιτήματα και να ανοίξει δρόμους διεκδίκησης τους.

Οι στόχοι και τα αιτήματα μας, πρέπει να είναι αυτά που απαντούν σήμερα στις ανάγκες για μια αξιοπρεπή διαβίωση μας και όχι αυτά που υποτίθεται αντέχει η ολοένα και αυξανόμενη κερδοφορία του κεφαλαίου μέσα από τις «ανάγκες» του ανταγωνισμού.

- Ο πλούτος που παράγεται καθημερινά δεν μπορεί να καρπώνεται από μια παρασιτική μερίδα της κοινωνίας και χιλιάδες εργατικές οικογένειες να ζουν στην φτώχεια.
- Η κερδοφορία των τραπεζών δεν μπορεί να στηρίζεται στην ληστεία που γίνεται με την τοκογλυφία του δανεισμού που οδηγούνται εκατομμύρια εργαζόμενοι για να καλύψουν τις στοιχειώδεις καθημερινές ανάγκες διαβίωσης τους.
- Τα ωράρια, ο ημερήσιος χρόνος εργασίας και ο συνολικός εργάσιμος βίος, δεν μπορούν να υποτάσσονται στις «ανάγκες» της παραγωγικότητας και του ανταγωνισμού, αλλά να καθορίζονται από τις ανάγκες των εργαζόμενων για ελεύθερο χρόνο, χρόνο για ξεκούραση, ψυχαγωγία, μόρφωση και κοινωνική συλλογική δράση.
- Το ασφαλιστικό σύστημα, δεν μπορεί να καθορίζεται με βάση τους δείκτες του χρηματιστηρίου, την ανταποδοτικότητα, την ψευδεπίγραφη γήρανση και το λεγόμενο δημογραφικό πρόβλημα, αλλά από την βιολογική ανάγκη του κάθε εργαζόμενου, να απολαμβάνει μετά από 30 χρόνια δουλειά μια ικανοποιητική σύνταξη, χωρίς να τον στέλνει στη μαύρη εργασία ή να τον οδηγεί να δουλεύει μέχρι να πεθάνει.
- Οι όροι εργασίας και αμοιβής δεν μπορούν να παραπέμπουν στην εποχή της δουλειάς, που ο δουλέμπορος αγόραζε τον σκλάβο για όλη την ημέρα με ένα πιάτο φαί, αλλά να ανταποκρίνονται στην εποχή της τεράστιας ανάπτυξης των επιστημών της τέχνης και της παραγωγικότητας της εργασίας.

Με μια τέτοια λογική πρέπει να καθορίσουμε στόχους και αιτήματα.

Σε αυτή τη βάση πρέπει να αντιπαρατεθούμε με κάθε αντίληψη που θέλει να οριοθετήσει τους στόχους μας στα πλαίσια της λογικής που έχουν κυβέρνηση και εργοδότες συνολικά.

Ακόμα περισσότερο χρειάζεται να αντιπαρατεθούμε και με όσους μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα πρεσβεύουν μια τέτοια λογική και προσπαθούν να κοντύνουν τα αιτήματα μας, επικαλούμενοι τις «δυσκολίες των καιρών», τα «ανέφικτα» αιτήματα, την άσχημη «διεθνή συγκυρία». Και δυστυχώς τέτοιες αντιλήψεις στον κλάδο υπάρχουν και αυτές είναι που καθορίζουν σε κρίσιμες στιγμές (**Καθορισμός πλαισίου αιτημάτων-Διαπραγματεύσεις-συνέχιση ή κλείσιμο μιας απεργίας), τον προσανατολισμό του κλάδου και την εξέλιξη των αγώνων που αναπτύσσονται.**

Συνάδελφοι

Οι παραπάνω αντιλήψεις είναι που μας κρατάνε δεμένους χειροπόδαρα και δεν μπορούν οι αγώνες μας να νικήσουν. Φορείς αυτών των αντιλήψεων αποτελούν οι δυνάμεις του παντός καιρού κυβερνητικού συνδικαλισμού, που αποδέχονται οριστικά την κυριαρχία του κεφαλαίου, γι' αυτό προωθούν και τη λογική... του.. κάτι να τσιμπήσουμε και βλέπουμε, κάνοντας συνεχώς τέτοιας έκτασης υποχωρήσεις που οδηγούν τον κλάδο στο βάλτωμα.

Οι αντιλήψεις όμως αυτές, βρίσκουν πρόσφορο έδαφος και σε τμήμα του κλάδου που θεωρεί το μέχρι σήμερα ισχύον καθεστώς της μονιμότητας και το επιδοματάκι των 20-30 ευρώ, λίγα μεν.. αλλά... δεν θα διακινδυνεύσει παλεύοντας για ανατροπή της πολιτικής που μας κάνει κάθε μέρα φτωχότερους και ανασφαλέστερους ως προς τη σταθερή-μόνιμη δουλειά και τη σύνταξη.

Παράλληλα με αυτές τις εχθρικές αντιλήψεις, πλάσονται έμμεσα πλην σαφώς και οι αντιλήψεις... ότι τίποτα δεν μπορούμε να περιμένουμε από το συνδικαλιστικό κίνημα και τους αγώνες και ότι η μόνη διέξοδος είναι «η αλλαγή των συσχετισμών»(ψηφίστε μας για να σας σώσουμε) και η ενίσχυση του πολιτικού μας φορέα στις εκλογές.

Μια ανιστόρητη κομματικό-κεντρική λογική που θέλει τα συνδικάτα μακρύ χέρι του κόμματος, μια λογική καταστροφική για το παρόν και το μέλλον του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος. Μια λογική που εκφράζεται με την «ενότητα» γύρω από τον εαυτό μας και του ..όποιοι δεν είναι μαζί μας... είναι τουλάχιστον.. στηρίγματα του εχθρού, που αντικειμενικά δημιουργεί συνθήκες διάσπασης στη βάση, και αναποτελεσματικότητας στην ενιαία δράση.

Με αυτές τις αντιλήψεις που κυριαρχούν στην ηγεσία του σ.κ. του κλάδου έχουμε πάρει οριστικό διαζύγιο, τις θεωρούμε εμπόδιο για την ενότητα και τον ταξικό προσανατολισμό, αλλά και τροχοπέδη για να έχουν οι αγώνες μας νικηφόρα αποτελέσματα.

Συνάδελφοι,

Η ίδια η εξέλιξη της πρόσφατης απεργιακής κινητοποίησης, έδειξε ότι αυτές οι αντιλήψεις υποχωρούν και δεν βρίσκουν έδαφος όταν ο κλάδος, οι ίδιοι οι εργαζόμενοι και πρωτοβάθμια σωματεία παίζουν ενεργό ρόλο. Κατά τη διάρκεια της απεργίας, σωματεία και εργαζόμενοι βρέθηκαν στις περιφρουρήσεις χώρων δουλειάς, στις χωματερές, αλληλέγγυα το ένα με το άλλο και με μια ομοθυμία για την κλιμάκωση των κινητοποιήσεων, που ανέτρεπε ειλημμένες αποφάσεις της ηγεσίας για κλείσιμο της απεργίας από την 3^η-4^η μέρα.

Στοιχεία μιας τέτοιας ενότητας διαφάνηκαν και στις κοινές απεργιακές επιτροπές στη Θεσ/κη που αντιπάλευαν τους απεργοσπαστικούς μηχανισμούς της κυβέρνησης και των κουκουλοφόρων του Παπαγεωργόπουλου που μας ξαναθύμισαν τους Γκοτζαμάνηδες.

Τα παραπάνω στοιχεία μαζί με το 4πτυχο των αιτημάτων της απεργίας(Κλαδικές αυξήσεις-Βαρέα-Επέκταση της ΣΣΕ στις Δ.Ε.-Ενιαία σχέση εργασίας) αποτελούν την ουσία μιας ταξικής ενότητας στο περιεχόμενο που είναι αναγκαία για τους αγώνες μας, μακριά από κομματικούς σχεδιασμούς και λογικές που θεωρούν απαραίτητο στοιχείο της ταξικής ενότητας την ιδεολογική ταύτιση ή την πολιτική συμφωνία παρατάξεων και κομμάτων.

Η αναζωογόνηση του συνδικαλιστικού κινήματος, θα περάσει υποχρεωτικά μέσα από αυτή τη λογική και θα γίνει πράξη μέσα στους αγώνες για την ανατροπή της πολιτικής που σαρώνει δικαιώματα και κατακτήσεις.

Οι συνάδελφοι *των Αγωνιστικών Κινήσεων-Συσπειρώσεων* συμβάλλαμε, στο μέτρο των δυνάμεων μας, όλο αυτό το διάστημα στα πρωτοβάθμια σωματεία που δρούμε, στο Γενικό Συμβούλιο και την Ε.Ε. της Ομοσπονδίας που συμμετέχουμε με ένα εκπρόσωπο μας και θα συμβάλλουμε αποφασιστικά στο μέλλον, στο βαθμό που και εσείς δυναμώσετε τη δράση σας μέσα στα πρωτοβάθμια σωματεία, ξεπερνώντας αντιλήψεις και λογικές που θέλουν το συνδικαλιστικό κίνημα είτε στήριγμα κυβέρνησης-Ε.Ε. και Δημάρχων, είτε παράρτημα του κόμματος.

Μονόδρομος για όλους μας οι αγώνες και η ανεξάρτητη ταξική ενότητα & δράση.

Η ΡΟΔΟΣ ΔΕΝ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ.. ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΤΟΥΡΙΣΜΟ... ΑΛΛΑ & ΓΙΑ ΤΟ ΑΝΑΓΚΑΙΟ... ΒΗΜΑ ΜΠΡΟΣΤΑ